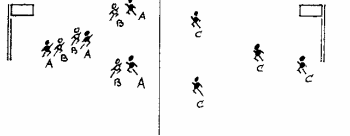
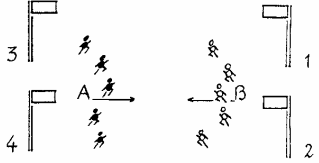
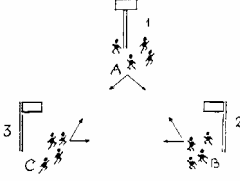

PARTIJTJE MET ONGELIJKE AANTALEN

DOOR CHRIS VAN DIJK

Voor een afsluitend partijtje is het ideaal als er acht of zestien spelers zijn. Alleen zal het regelmatig voorkomen dat dit aantal niet gehaald wordt. Spelers komen niet trainen of door een overschot aan heren of dames zijn er meer mensen. Daarom hieronder een aantal vormen van partijtje die ook met een ander aantal spelers gespeeld kunnen worden.

1. DRIE PARTIJEN MET OVERLOPEN	2. MONOKORFBAL MET VIER KORVEN	3. DRIEHOEKS – MONOKORFBAL
		
<p>De beginopstelling is zoals hier is afgebeeld. Partij A begint met aanvallen, waarbij ploeg B verdedigt. Als B de bal onderschept heeft, gaan zij aanvallen op de korf van C. Scoort A dan blijven zij aanvallen bij C en blijft B staan in het vak. Dit spel kan verder gespeeld worden volgens de normale regels en de ploegen kunnen een normale aanvalsopzet spelen.</p>	<p>De groep wordt in tweeën gedeeld en krijgen beiden twee korven die ze verdedigen. De aanvallers worden op deze manier gedwongen om oog te houden voor de ruimte die er elders op het veld is. De verdedigers kunnen niet man-to-man verdedigen en worden op die manier gedwongen goed op overnamesituaties te letten. Dit spel kan goed gespeeld worden met teams van vier tot acht personen.</p>	<p>De beginopstelling is zoals hierboven is afgebeeld. Partij A mag op de korven 2 en 3 scoren, terwijl ploeg B op de korven 1 en 3 mag scoren en groep C verdedigt korf 3 en valt op de andere twee aan. De ploegen hiervoor kunnen het beste bestaan uit ongeveer vier personen. Ook bij deze vorm is het ruimtelijk inzicht heel belangrijk.</p>

Bij 3 zijn twee variaties goed mogelijk:

1. Er kunnen vier korven worden neergezet, waardoor elke ploeg op drie korven kan schieten.
2. Als de partijen wat groter zijn, kan er ook met twee ballen gespeeld worden. Er is meer overzicht nodig en het is waarschijnlijk dat de ploegen een taakverdeling af zullen spreken.

PARTIJTJE MET ONGELIJKE AANTALEN

De volgende oefeningen kunnen ook heel goed functioneren als een warming-up spel. Bij alle oefeningen geldt dat iedereen mag schieten en dat de verdedigers iedereen mogen verdedigen.

1. Drie aanvallers en één verdediger.

De aanvallers kunnen op deze manier snel en vaak tot schot komen, ze zullen alleen weinig bewegingen nodig hebben en voor de verdediger heel moeilijk om doelpunten te voorkomen.

2. Twee aanvallers en één verdediger.

Hier heeft de verdediger meer kans en zullen de aanvallers een hoog baltempo moeten hanteleren om kansen te krijgen. De verdediger kan hier proberen de bal te onderscheppen, omdat hij weet waar hij heen zal gaan, of bij het schot de rebound stelen.

3. Drie aanvallers en twee verdedigers.

Bij deze vorm zullen de aanvallers minder schieten en vooral veel over moeten spelen om tot goede schoten te komen rond de korf. De verdedigers door *ruimtedekking* moeten de aanvallers dwingen tot een schot van een redelijke afstand en dan proberen de rebound te stelen.

4. Vier aanvallers en twee verdedigers.

De aanvallers zullen met een hoog baltempo goede kansen krijgen rond de korf. De verdedigers moeten proberen dit ook hier door zoneverdediging te voorkomen dat er van dichtbij geschoten wordt en dan de rebound proberen te pakken.

5. Vier aanvallers en drie verdedigers.

Dit is de moeilijkste vorm voor de aanvallers, omdat zij nog langer moeten wachten op de kans die ze echt willen hebben. Zeker als de verdediging de rebound beschermt. Als de verdediging ook de ruimteverdediging goed uitvoert, kunnen zij een hoop ballen pakken.

De tekeningen zijn uit:
'Basisboek korfbaltraining'